

Tadeusz Seniów, Tadeusz Szczurek

Jenin, gm. Bogdaniec, woj.
gorzowskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 13, 85-86

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

oraz określić wielkość powierzchni użytkowej. Przylegały one do drogi okrężnej i niewielkiego placyka. Oddzielała je ulica poprzeczna.

Omawiane domostwa charakteryzowała starannie wykonana drewniana podłoga i wyraźnie wyodrębniający się przedsionek. W części północnej-wschodniej izby mieszkalnej znajdowały się piece z glinianymi kopułami. W pobliżu jednego z nich /chata 1/ odkryto dyszę glinianą. W obu obiektach znaleziono sporą ilość żaren i rozcieraczy; przedmioty te znajdowane także w wypełnisku skrzyń wału.

W omawianym sezonie wykopaliskowym uzyskano informacje o zabezpieczeniu brzegów wyspy i osłonie wałów.

Od południowo-zachodniej strony brzeg wyspy chroniły poziomo na siebie układane belki, a dalej rzucone gałęzie i konary drzew, wzmocnione kamieniami. Do wału, jak wykazały badania podwodne, od strony jeziora przylegał falochron /3 rzędy/ oraz droga - pomost biegnąca poza wałem. Droga ta była posadowiona na legarach, a poprzeczne bierwiona zaostrzone od strony jeziora, tworzyły elementy konstrukcyjne drogi wiaćciwej. Droga ta łączyła się z drogą dojazdową do grodu, a dalej z bramą grodu.

Materiał ruchomy prezentowała ceramika i kości zwierzęce, wyroby z kamienia, kości i poroża oraz jedyny metal - fibula brązowa typu Certosa.

Równoległe z pracami na lądzie, realizowano badania podwodne, przy zachodnim brzegu półwyspu. Odsłonięto na odcinku 8 m omawianą drogę okrężną, obecnie zalegającą na głębokości od 1-2 m od lustra wody. Wydobyto liczne zabytki ruchome datowane na okres halszacki /90 %/ i na okres wczesnego średniowiecza.

Dodatkowo w trakcie badań podwodnych zrobiono przekop przez fundamenty niewielkiej budowli średniowiecznej, zlokalizowanej w odległości ca 20 cm od północnego brzegu wyspy, na niewielkim wypłyeniu jeziora Wolskiego. Badania wykazały, że budowla ta została spalona do fundamentów w czasie najazdu krzyżackiego w 1331 r. Pozostały po niej spalone bale drewniane, cegły, dachówki oraz liczne zabytki, jak: miecze, bełty kłsz, groty strzał, włóczni, topory, kotły, okucia, haki etc. oraz liczne fragmenty ceramiki. Cały materiał datowany jest na koniec XIII i początek XIV wieku.

Materiał ruchomy znajduje się w magazynie Biura Badań.

Badania będą kontynuowane.

JENIN, gm. Bogdaniec
woj. gorzowskie
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe w Gorzowie
Wielkopolskim

Badania prowadził mgr Tadeusz Seniów oraz mgr Tadeusz Szczurek. Finansował WKZ w Gorzowie Wlkp. Pierwszy sezon badań. Cementarzysko ciepłopalne ludności kultury łużyckiej z okresu halszackiego.

Stanowisko usytuowane jest na terenie prywatnej posesji /na podwórzu/ nr 10 na wschodnim krańcu wsi na północ od drogi prowadzącej od Gorzowa Wlkp. do Kostrzyna n/O.

Przebadano 15 m². Odsłonięto i wyeksplorowano 3 groby na głębokości ca 0,75 m. Miały obstawę z dużych polnych kamieni. Nie udało się jednak pozyskać żadnego naczynia w całości, były bowiem dość mocno zgniecione ciężarem ziemi. W jednym z grobów znaleziono toaletową, pinsetę żelazną.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Gorzowie Wlkp.

Badania nie będą kontynuowane.

KIETRZ
woj. opolskie
Stanowisko Y

Muzeum Śląska Opolskiego
w Opolu

Badania prowadzi mgr Wojciech Blajer. Finansowało Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu halstacznego C.

Stanowisko znajduje się na wschód od miasta, na południe od drogi do Gródczanek, na prawobrzeżnej terasie Troi, nachylonej ku północy. Materiały wystąpiły wzdłuż terasy na powierzchni 800 x 150 m.

Wykonano 2 wykopy w środkowej części stanowiska. Warstwa kulturowa występowała do głębokości 30-50 cm. Eksplorowano też uchwycone w granicach wykopów partie obiektów, sięgające głębokość 70-150 cm. W wykopie I natrafiono na 3 obiekty - nieckowate, lub rozległe, w przybliżeniu płaskodenne jamy, zawierające ułamki ceramiki kultury łużyckiej i gładzone kamienie. W wykopie II uchwycono część płaskodennego obiektu o prostym przebiegu krawędzi - jak się wydaje, jest to przydenna partia prostokątnej półziemianki, obok której można wskazać 2 ślady słupów.

Z warstwy kulturowej wykopu I pochodzi duża ilość ułamków ceramiki, charakterystycznych dla kultury łużyckiej z okresu Halstatt i kawałki polepy. Nieliczne skorupy z ziemi ornej z wykopami II można także przypisywać kulturze łużyckiej.

W niektórych miejscach materiały zalegają płytko i systematyczna głęboka orka może doprowadzić do całkowitego zniszczenia warstwy kulturowej.

Materiały z badań przechowywane są w Muzeum Śląska Opolskiego.

KLUKOWO, gm. Złotów
woj. pilskie
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe w Koszalinie